

301

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1974 r.

w sprawie wymiaru czasu pracy i uprawnień do ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami pracowników niektórych państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników:

- 1) szkół wyższych, samodzielnych placówek typu naukowo-dydaktycznego, instytutów naukowo-badawczych i innych instytucji o charakterze naukowo-badawczym oraz placówek Polskiej Akademii Nauk,
- 2) państwowych szkół, placówek oświatowych, szkoleniowych, wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych i innych państwowych jednostek organizacyjnych, utworzonych i działających na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160),
- 3) ośrodków kursowego szkolenia zawodowego i ośrodków dokształcania i doskonalenia kadr, tworzonych i działających przy naczelnym, centralnym i terenowych organach administracji państwowej,
- 4) bibliotek państwowych tworzonych i działających na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63),
- 5) archiwów państwowych i innych państwowych jednostek organizacyjnych, tworzonych i działających na podstawie dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o archiwach państwowych (Dz. U. Nr 19, poz. 149),
- 6) muzeów państwowych,
- 7) domów kultury, ośrodków kultury, klubów i świetlic podporządkowanych radom narodowym,
- 8) Centralnego Biura Wystaw Artystycznych oraz biur wystaw artystycznych podporządkowanych radom narodowym,
- 9) Filmoteki Polskiej i Centralnego Ośrodka Metodyki i Upowszechniania Kultury,
- 10) parków kultury podporządkowanych Radzie Narodowej m.st. Warszawy,
- 11) zakładów poprawczych i wychowawczych oraz schronisk dla nieletnich.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników, o których mowa w § 1, wynosi 42 godziny na tydzień.

2. Rozkład czasu pracy w tygodniu i w poszczególnych jego dniach ustala właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) lub wojewoda (prezydent miasta-wyłącznego z województwa).

3. Jeżeli wymagają tego potrzeby państwowej jednostki organizacyjnej określonej w § 1, pracownicy mogą być zatrudniani poza normalnymi godzinami pracy, a w wypadkach szczególnych także w nocy oraz w niedziele i święta bez prawa do oddzielnego wynagrodzenia.

4. Jednakże za pracę wykonywaną poza normalnymi godzinami pracy na polecenie przełożonego pracownikowi przysługuje w tym samym wymiarze czas wolny od pracy, a za pracę w niedzielę lub święto — inny dzień wolny od pracy.

5. W wypadkach, o których mowa w ust. 4, pracownikom na stanowiskach kierowniczych i innych samodzielnych określonych przez Prezesa Rady Ministrów przysługuje czas wolny tylko za pracę poza normalnymi godzinami pracy, wykonywaną w nocy oraz w niedzielę lub święto.

6. Przepisów ust. 4 i 5 nie stosuje się do kierowników państwowych jednostek organizacyjnych i ich zastępców.

7. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz kobiet opiekujących się dziećmi w wieku do jednego roku.

§ 3. 1. Rozporządzenie nie narusza szczególnych uprawnień pracowników wymienionych w § 1, określonych przepisami o wynagradzaniu.

2. Zasady wynagradzania pracowników za dyżury określają przepisy o wynagradzaniu.

§ 4. Przepisów § 2 i 3 nie stosuje się:

- 1) do zatrudnionych w państwowych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 1:
  - a) nauczycieli, nauczycieli akademickich i innych pracowników objętych przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. Nr 16, poz. 114),
  - b) pracowników naukowo-badawczych, bibliotekarzy dyplomowanych, dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej,
  - c) robotników, pracowników usługowych i obsługi (w tym rzemieślników, dozorców, woźnych, dozorców domowych, sprzątaczy ulic, obsługi centralnego ogrzewania), pracowników transportu samochodowego, pracowników straży przemysłowej, pracowników straży pożarnej,
- 2) do pracowników państwowych jednostek organizacyjnych wymienionych w § 1, zatrudnionych w:
  - a) wyodrębnionych zakładach: wydawniczych, poligraficznych, doświadczalnych, remontowo-budowlanych i konstrukcyjno-naprawczych,
  - b) gospodarstwach pomocniczych tworzonych przy jednostkach budżetowych,
  - c) stołówkach, bufetach i innych placówkach bytowo-socjalnych,
- 3) do pracowników akademii medycznych i instytutów naukowo-badawczych, zatrudnionych na zasadach obowiązujących w zakładach służby zdrowia.

§ 5. W stosunku do pracowników państwowych jednostek organizacyjnych wymienionych w § 1, w których w dniu 31 grudnia 1974 r. przysługiwała 50% ulga taryfowa przy przejazdach kolejami, utrzymuje się prawo do korzystania z tej ulgi. Prawo to przysługuje także małżonce pracownika, a małżonkowi pracownicy, jeżeli jest niezdolny do pracy i pozostaje na całkowitym utrzymaniu swej żony.

§ 6. Przepisy § 5 nie mają zastosowania do pracowników, których prawo do ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami regulują odrębne przepisy.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski